

Sygnatura akt III C 726/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 29 listopada 2016 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie III Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Głogowska

Protokolant: Alicja Kołodziejczyk

po rozpoznaniu w dniu 29 listopada 2016 r. w Szczecinie

na rozprawie sprawy z powództwa (...) S.A. z siedzibą w P.

przeciwko T. W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego T. W. na rzecz powódki (...) Spółki Akcyjnej

z siedzibą w P. kwotę 13,98 zł (trzynastu złotych i dziewięćdziesięciu ośmiu groszy) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 6 kwietnia 2016r. do dnia zapłaty oraz odsetki ustawowe za opóźnienie od kwoty 416,01 zł (czterystu szesnastu złotych i jednego grosza) od dnia 6 kwietnia 2016r. do dnia 1 maja 2016r.;

II. zasądza od pozwanego T. W. na rzecz powódki (...) Spółki Akcyjnej

z siedzibą w P. kwotę 150 zł (stu pięćdziesięciu złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

wyroku w postępowaniu uproszczonym

Powódka (...) S.A. z siedzibą w P. pozwem z dnia 06 kwietnia 2016 roku zażądała zasądzenia od pozwanego T. W. na swoją rzecz kwoty 429,99 zł złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwot i dat wskazanych w pozwie do dnia zapłaty, a także rozstrzygnięcia o kosztach procesu wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że powódka zawarła z pozwanym umowę o świadczenie usługi kompleksowej, o której mowa w art. 5 ust. 3 Prawa energetycznego, na mocy której powódka zobowiązała się do sprzedaży i dystrybucji energii elektrycznej na potrzeby pozwanego, a ten zobowiązał się do odbioru przedmiotowej energii oraz do terminowej zapłaty należności z tego tytułu. Na podstawie umowy powódka wystawiała pozwanemu faktury VAT. Jak wskazano, pozwany zalega na kwotę dochodzoną pozwem, na którą składa się należność główna i skapitalizowane odsetki.

Pismem z dnia 25 lipca 2016 r. powódka cofnęła pozew z jednoczesnym zrzeczeniem się roszczenia w części, tj. o kwotę 416,01 zł wskazując, że pozwany w toku postępowania - w dniu 01 maja 2016 r. - dokonał zapłaty powyższej kwoty. Powódka podtrzymała pozew o kwotę 13,98 zł (trzynastu złotych i dziewięćdziesięciu ośmiu groszy) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 6 kwietnia 2016r. do dnia zapłaty oraz o odsetki ustawowe za opóźnienie od kwoty 416,01 zł (czterystu szesnastu złotych i jednego grosza) od dnia 6 kwietnia 2016r. do dnia 1 maja 2016r., a także podtrzymała żądanie zasądzenia na jej rzecz zwrotu kosztów procesu, gdyż pozwany zapłacił dopiero w toku procesu i wobec tego przegrywa on proces.

W zakresie cofniętego powództwa postępowanie umorzono (k. 41).

W odpowiedzi na pozew (k. 50) pozwany T. W. wskazał, że jego opóźnienie w zapłacie za faktury wynikało z trudnej sytuacji materialnej i życiowej. Jak podał, jego żona pracuje jako rejestratorka w przychodni, a pozwany dopiero niedawno otrzymał pracę, rodzina składa się z 4 osób. Poprosił o nieobciążanie pozwanego kosztami procesu. Na rozprawie swoje stanowisko podtrzymał.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka i pozwany zawarli umowę sprzedaży energii elektrycznej i świadczenia usług przesyłowych do miejsca zamieszkania pozwanego przy ul. (...) w S., a następnie umowę o świadczenie usługi kompleksowej, na mocy której powódka dostarczała pozwanemu energię elektryczną, a pozwany zobowiązany był do uiszczania należności za nią na podstawie faktur wystawianych przez powódkę.

Na dzień wniesienia pozwu pozwany zalegał z tego tytułu na kwotę 429,99 zł wraz z odsetkami za opóźnienie.

Przed wniesieniem pozwu powódka wezwała pozwanego do zapłaty, które doręczono pozwanemu w dniu 16 lutego 2016 r., a które okazało się bezskuteczne. Wówczas pozwany zalegał powódce na kwotę niższą (416,01 zł), gdyż odsetki za opóźnienie dotyczyły krótszego okresu opóźnienia i wynosiły mniej niż na dzień wniesienia pozwu.

W toku postępowania pozwany spłacił większość zaległości uiszczając w dniu 01 maja 2016 r. kwotę 416,01 zł, w związku z tym do zapłaty pozostała kwota 13,98 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 06.04.2016 r. do dnia zapłaty oraz odsetki ustawowe za opóźnienie od kwoty 416,01 zł od dnia 06.04.2016 r. do dnia 01.05.2016 r.

Bezsporne, a nadto dowód: umowy k. 35-39, faktury k. 27-30, wezwanie do zapłaty z dnia 02.02.2016 r. z potwierdzeniem odbioru przez pozwanego k. 31-34.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się uzasadnione.

Podstawę prawną rozstrzygnięcia stanowiły normy zawarte w ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (tekst jednolity Dz. U. z 2012 r. poz. 1059 ze zm.), regulującej m.in. zawieranie i treść umów kompleksowych, w tym prawa i obowiązki stron nawiązanego w ten sposób stosunku prawnego, w szczególności w art. 5 ust. 3 powołanej ustawy, zgodnie z którym dostarczanie paliw gazowych lub energii może odbywać się na podstawie umowy zawierającej postanowienia umowy sprzedaży i umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji tych paliw lub energii, zwanej dalej "umową kompleksową".

Składnik umowy kompleksowej w postaci umowy sprzedaży obejmuje, po myśli art. 5 ust. 2 pkt 1 powołanej ustawy, postanowienia określające: miejsce dostarczenia paliw gazowych lub energii do odbiorcy i ilość tych paliw lub energii w podziale na okresy umowne, moc umowną oraz warunki wprowadzania jej zmian, cenę lub grupę taryfową stosowane w rozliczeniach i warunki wprowadzania zmian tej ceny i grupy taryfowej, sposób prowadzenia rozliczeń, wysokość bonifikaty za niedotrzymanie standardów jakościowych obsługi odbiorców, odpowiedzialność stron za niedotrzymanie warunków umowy, okres obowiązywania umowy i warunki jej rozwiązania.

Składnik umowy kompleksowej w postaci umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych lub energii obejmuje, po myśli art. 5 ust. 2 pkt 2 powołanej ustawy, postanowienia określające: moc umowną i warunki wprowadzania jej zmian, ilość przesyłanych paliw gazowych lub energii w podziale na okresy umowne, miejsca dostarczania paliw gazowych lub energii do sieci i ich odbioru z sieci, standardy jakościowe, warunki zapewnienia niezawodności i ciągłości dostarczania paliw gazowych lub energii, stawki opłat lub grupę taryfową stosowane w rozliczeniach oraz warunki wprowadzania zmian tych stawek i grupy taryfowej, sposób prowadzenia rozliczeń, parametry techniczne paliw gazowych lub energii oraz wysokość bonifikaty za niedotrzymanie tych parametrów oraz

standardów jakościowych obsługi odbiorców, odpowiedzialność stron za niedotrzymanie warunków umowy oraz okres obowiązywania umowy i warunki jej rozwiązania.

Umowa kompleksowa zawarta przez strony jest umową dwustronnie zobowiązującą wzajemną. Oznacza to, że obowiązek świadczenia ciąży na obu stronach i jednocześnie strony zobowiązują się w ten sposób, że świadczenie jednej z nich ma być odpowiednikiem świadczenia drugiej. Przedsiębiorstwo energetyczne jest zobowiązane do sprzedaży lub dystrybucji energii, natomiast odbiorca ma obowiązek uiszczać opłatę za dostarczoną energię. Wskazana umowa jest umową o charakterze mieszanym (sprzedaży i świadczenia usług), której dopuszczalność wynika z zasady swobody umów (art. 353¹k.c.).

W niniejszej sprawie pozwany nie kwestionował zawarcia ani treści umowy kompleksowej, jak również wysokości zadłużenia i spłacenia go z opóźnieniem, już po wniesieniu pozwu, w kwocie wskazanej przez powoda, co do której postępowanie umorzono wobec cofnięcia pozwu i zrzeczenia się roszczenia. Pozwany wniósł natomiast o nieobciążanie go kosztami procesu z powodu trudnej sytuacji materialnej i rodzinnej.

Zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy w postaci dokumentów przedłożonych przez stronę powodową, których pozwany nie kwestionował, posłużył do ustalenia okoliczności faktycznych, mających w istocie charakter bezspornych.

Powód wykazał zarówno istnienie stosunku prawnego pomiędzy stronami, jak i wysokość należności.

Pozwany natomiast nie wykazał, że zapłacił pozostałą część dochodzonej należności, a w tym zakresie ciężar dowodu spoczywał na pozwanym.

Oznaczało to zasadność zasądzenia od pozwanego na rzecz powódki kwot dochodzonych pozwem po częściowym jego cofnięciu.

W świetle powyższego orzeczono, jak w pkt I wyroku.

Żądanie odsetek znalazło swą podstawę prawną w treści art. 481 §§ 1 i 2 k.c. Zgodnie z powołanymi przepisami, wierzyciel może domagać się od dłużnika odsetek za czas opóźnienia w spełnieniu świadczenia pieniężnego, choćby nie poniósł żadnej szkody i choćby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi, przy czym, jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była oznaczona, należą się odsetki ustawowe (odsetki ustawowe za opóźnienie).

W pkt II orzeczono o kosztach procesu po myśli art. 98 §§ 1 i 3 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Pozwany został wezwany do zapłaty w dniu 16 lutego 2016 r. i miał szansę uniknięcia procesu poprzez uregulowanie swoich zaległości, jednak nie uczynił tego i w konsekwencji powód w dniu 06 kwietnia 2016 r. wytoczył powództwo w niniejszej sprawie. Pozwany, poprzez brak zapłaty, dał podstawy do jego wytoczenia. Zapłata większości zaległości nastąpiła dopiero w toku procesu, co sprawia, że nieuzasadnioną byłaby odmowa zasądzenia zwrotu kosztów procesu na rzecz wygrywającej strony powodowej. Strona powodowa korzystała z pomocy zawodowego pełnomocnika, który przygotował pozew i podjął czynności w sprawie należycie wykonując swoje obowiązki procesowe. Dlatego też należało zasądzić od pozwanego na rzecz powoda zwrot kosztów procesu, na które złożyły się: wynagrodzenie zawodowego pełnomocnika powoda (120 zł) oraz uiszczona opłata od pozwu (30 zł). Wynagrodzenie przyznano w stawce minimalnej na podstawie § 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1804). Pozwany nie wykazał, aby zaszyły szczególne okoliczności, o charakterze wyjątkowym, które uzasadniałyby odstąpienie od obciążania pozwanego kosztami procesu. Każdy z nas ma obowiązek płacić swoje zobowiązania i przestrzegać prawa. Jeśli tego nie czyni, druga strona w celu wyegzekwowania przysługujących jej należności może wystąpić na drogę procesu. Konsekwencją przegranej sprawy jest obowiązek zapłaty kosztów procesu stronie przeciwnej. Odstąpienie od tej zasady, motywowane względami słuszności, może nastąpić jedynie w wyjątkowych okolicznościach, których sąd w niniejszej sprawie się nie dopatrzył, gdyż pozwany ich w żaden sposób nie wykazał.